

Să citim Biblia împreună EVANGHELIA DUPĂ IOAN CAPITOLUL 9

Cercetarea orbului de Farisei

15 Din nou, fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis : „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, și văd.”

16 Atunci unii din farisei au început să zică : „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau : „Cum poate un Om păcătos să facă asemenea semne ?” Și era dezbinare între ei.

17 Iarăși au întrebat pe orb : „Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii ?”

Este un proroc”, le-a răspuns el.

18 Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui.

19 Și când i-au venit părinții, i-au întrebat : „Acesta este fiul vostru care spuneți că s-a născut orb ? Cum, dar, vede acum ?”

20 Drept răspuns, părinții lui au zis : „Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb.

21 Dar cum vede acum sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el ; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.”

22 Părinții lui au zis aceste lucruri pentru că se temeau de iudei ; căci iudeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinții lui : „Este în vârstă, întrebați-l pe el.”

24 Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis : „Dă slavă lui Dumnezeu : noi știm că Omul acesta este un păcătos.” 25 El a răspuns : „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu : că eram orb, și acum văd.” 26 Iarăși l-au întrebat : „Ce ți-a făcut ? Cum ți-a deschis ochii ?” 27 „Acum v-am spus”, le-a răspuns el, „și n-ați ascultat. Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată ? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui !” 28 Ei l-au ocărât și i-au zis : „Tu ești ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise.

29 Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar Acesta nu știm de unde este.” 30 „Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii. 31 Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși ; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. 32 De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. 33 Dacă Omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.” 34 „Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi ?” Și l-au dat afară.

Isus întâlnește pe orb în Templu

35 Isus a auzit că l-au dat afară ; și, când l-a găsit, i-a zis : „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu ?” 36 El a răspuns :

„Și cine este, Doamne, ca să cred în El ?”

37 „L-ai și văzut”, i-a zis Isus, „și Cel care vorbește cu tine Acela este.”

38 „Cred, Doamne”, I-a zis el ; și I s-a închinat. (Continuare în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 203 / D. 21 Ianuarie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Pe cel rău îl omoară nenorocirea, dar vrăjmașii celui fără prihană sunt pedepsiți”.

PSALMUL 34 : 21

DE MEMORAT / JOI 25 IANUARIE 2018

- Editorial
- Să-mi dăruiești piatra
- Pescărușul neagreat
- Cu ocaua mică
- Proverbe armenesti / efemeritate
- Să citim Biblia împreună
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

Editorial. *Trupul este casa sufletului numai pentru o vreme, asigură-te că la plecare ajungi în Cer !*

La un moment dat, un domn, (pentru că se mutase într-o locuință nouă ceva mai luxoasă), și-a dat seama că avea un living mare cu un spațiu imens, neocupat. Și s-a gândit că ar da bine dacă ar avea un pian care să ocupe spațiul respectiv.

Nu știa să cânte, și nici nu intenționa prea tare lucrul acesta, dar și-a spus că poate totuși, dacă pianul va fi acolo, îl va tenta și în felul acesta își va dezvolta mai mult simțul pianistic și poate că va începe să ia și lecții de pian.

Zis și făcut. A căutat să cumpere un pian și a cumpărat unul clasic, care însă nu mai fusese întrebuințat de mult timp. L-a adus acasă, dar pentru că era nefolosit de multă vreme, era și dezacordat. A chemat o persoană, specializată în acordajul pianelor, care a venit, a făcut acordajul care era necesar, iar la plecare a spus : „Gata, l-am acordat, ne vedem peste câteva zile !”

– Dar de ce trebuie să ne vedem din nou dacă l-ai acordat deja ?

– Pentru că pianul acesta a stat mult timp nefolosit și deși acum i-am făcut acordajul necesar, în mod normal **va avea tendința să revină la starea inițială.**

Corzile trebuie ajustate și reajustate de câteva ori până când să ajungă să emită vibrațiile necesare pentru un sunet de calitate.

Întâmplarea cu pianul poate fi folosită ca o metaforă foarte bună pentru fiecare domeniu din viața noastră pentru că avem un *pian* de acordat în fiecare domeniu!

Fie că este domeniul fizic, fie că este profesia, că e viața personală, emoțiile, sau viața spirituală, lucrurile stau cam așa :

1. E un gol pe care ne dorim să îl umplem (ne dorim un *pian*).
2. Găsim *pianul* și îl plasăm în locul gol.
3. Avem impresia că e suficient să îl acordăm odată și gata. [Preluat de pe internet]

Locuința în care ne trăim viața este trupul nostru. Apostolul Pavel a scris : „Știm, în adevăr, că, dacă se desface **casa pământescă** a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer; de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică”. (II Corinteni 5 : 1) Dar *locuitorul* casei, sufletul, adică cel ce sunt eu (cine sunt eu) cu adevărat, este diferit de trup, și va exista și atunci când trupul va fi pus în țărână !

În versetul citat mai sus, apostolul Pavel explică ceva ce știa din experiență, (dar acest *ceva* pentru majoritatea oamenilor este greu de înțeles, deoarece noi învățăm foarte mult prin / în special din ceea ce ni se întâmplă).

În viața lui, a fost un moment în care a avut parte de-o răpire sufletească, (dar fiind un om smerit își relatează experiența la persoana a treia) : „*Cunosc un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu ; dacă a fost fără trup, nu știu : Dumnezeu știe).*”

Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu : Dumnezeu știe) a fost răpit în rai și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească”. (I Corinteni 12 : 2 – 4) Răpirea este termenul folosit pentru plecarea sufletului la Cer. Este soră cu moartea, numai că, în cazul răpirii, omul pleacă din trupul lui pentru o perioadă scurtă, după care se întoarce. Din momentul decesului, sufletul părăsește trupul, nemaivădând voie să se întoarcă acolo.

Este foarte important să știi că trăiești în trup, doar pentru o perioadă de timp, după care (la momentul deja stabilit de Dumnezeu), vei pleca de aici, *dincolo*. Cei rămași pe pământ, vor spune : „A murit”. Și este clar că noi vedem trupul celui decedat, dar unde este cel decedat, persoana, sufletul ? Aceasta numai el și Dumnezeu o știu cu certitudine ...

Realitatea este aceasta. Toți pământeni avem un dușman nevăzut, diavolul, sau cel rău ... el ar vrea ca tot timpul să fim preocupați cu alte lucruri, să ne treacă viața, fiind preocupați cu nimicuri, puse înaintea ochilor, în așa fel încât să ni se pară a fi foarte mari (importante). Dar, pentru orice muritor de pe pământ, nu există un lucru mai important decât mântuirea sufletului. Ea nu se poate face prin faptele bune, această metodă nu este moneda acceptată la schimb, pentru primirea unui om în Cer.

Cerul este *proprietatea particulară* a Lui Dumnezeu, iar EL îl acceptă în Casa Lui, numai pe cel care L-a primit în viața lui, pe Isus ca Stăpân și Mântuitor, pe cel ce crede că Isus a murit pe cruce și în locul lui !

Ce te oprește să-I spui Domnului Isus : *Vino te rog și în viața mea ?* Poți să ÎL rogi chiar acum ! EL este bun și te ascultă !

Povestiri cu tâlc !

Odată, un credincios, în timp ce călătorea, a găsit o piatră prețioasă și a pus-o în geanta lui. Într-una din zile, întâlnind un călător își deschise geanta pentru a-i da ceva hrană acestuia, dar călătorul văzu piatra prețioasă și i-o ceru. Fără să stea pe gânduri, omul credincios îi dădu imediat piatra scumpă. Călătorul plecă plin de bucurie pentru neașteptatul dar al pietrei prețioase, care i-ar fi garantat bunăstarea și siguranța pentru tot restul vieții lui. Dar după câteva zile plecă în căutarea omului Lui Dumnezeu și găsindu-l, îi restituí piatra, spunându-i : „*Acum dă-mi ceva mult mai prețios decât această piatră, ceva care să nu aibă egal ca preț cu piatra prețioasă. Dă-mi te rog, ceea ce te-a făcut capabil să-mi dăruiești piatra*”. Isus, din momentul în care îl chemă în viața ta, îți va schimba inclusiv sistemul de valori. „**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”

Rubrica copilului credincios

Pescărușul neagreat

„*Cine mustră pe alții găsește mai multă bunăvoință pe urmă, decât cel cu limba lingușitoare*”.

Proverbe 28 : 23

„*Tu ești scârbos, spuseră pescărușii către unul dintre ei stând la un loc pe malul verde al unui lac. Toți stăm cu ciocul în vânt, numai tu faci exact pe dos*”. „*Dacă mie-mi face plăcere, spuse pescărușul neagreat. Vă deranjează cu ceva?*” „*Tu strici comunitatea noastră !*”, îi reproșară ei și priviră mai departe în vânt. Doar pescărușul neagreat făcea altceva. Atunci o pisică se furișă printre boscheți, pândi păsările, cercetă vântul care-i era prielnic și își pregăti săritura. Pescărușul care făcea altceva decât ceilalți observă și strigă : „*Pericol ! Zburați !*” Și întregul stol de pescăruși și-a luat zborul. „*Ești un individualist delicat*”, îl ocărără ei pe cel care îi deranjase. **Morala ?** Chiar dacă ești respins și nu ești înțeles sau acceptat ... rămâi cu Isus !

Versetul de aur al Bibliiei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cu ocaua mică** - Ocaua, precum se știe, a fost pe vremuri la noi o măsură de greutate și de capacitate. Dar nu puțini erau negustorii ce foloseau pe atunci „ocaua mică”, adică un cântar fals. „Pe măcelari și pe brutari - povestește Ion Ghica – când îi prindea cu ocaua mică îi țintuia de-o ureche în mijlocul târgului”. De atunci expresia : „A prinde cu ocaua mică” înseamnă a prinde pe cineva cu o înșelăciune, a-l descoperi cu o minciună, cu o pungășie. „De te-o prinde cu ocaua mica, greu are să-ți cadă” scrie și Ion Creangă.

Domnitorul Ion Cuza luase măsuri severe spre a stârpi păgubitorul obicei. Vinovații fiind aspru pedepsiți, negustorii, de teamă, începură să dea ocaua plină, ba chiar peste măsura reglementară.

Astfel „ocaua lui Cuza” a rămas, în vorbire, sinonimă nu numai cu „măsura justă”, ci și cu noțiunea de „mult” peste ceea ce se cuvine. Vasile Alecsandri consemnează acest lucru în poezia *Hora lui Cuza- Vodă* : „De când Cuza s-a domnit / Pînele s-au mai dospit / Ocele s-au mai mărit”. Prin proorocul Mica, Dumnezeu a spus : „*Glasul Domnului strigă cetății, și omul înțelept se teme de Numele Tău : „Ascultați pedeapsa și pe Cel ce o trimite ! Mai sunt în casa celui rău comori nelegiuite și blestemata efa* [Măsură de capacitate pentru cereale, amintită în cărțile biblice, egală cu 38,8 l. Dicționar religios, 1994] **mică** ? Pot socoti Eu curat pe cel ce are o cumpănă nedreaptă și greutăți strâmbe în sac ? Pentru că bogații lui sunt plini de silnicie, locuitorii lui spun minciuni, și limba lor este numai înșelătorie în gura lor, de aceea și Eu te voi lovi cu suferința, te voi pustii pentru păcatele tale”. (Mica 6 : 9 – 13) **O sursă a bolii este necinstea.** Rezolvarea problemelor vine prin **mărturisirea păcatului și înapoierea venitului obținut pe nedrept !**

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

În momentul implicării sfincterului, în majoritatea cazurilor se produce invariabil debilitatea sexuală și eventual impotența ... Cele mai teribile dintre simptomele tabetice sunt crizele care pot să fie periferice sau viscerale. Durerile fulgerătoare de agonie se ivesc în mușchii extremităților abdomenului și pieptului. Ele sunt descrise de pacient ca usturătoare, înțepătoare ca sulita care rupe sau seamănă cu înjunghierea cu un cuțit încins. Atacurile vin cu iueala fulgerului ; ele pot să dureze ore sau zile cu scurte intervale de liniște (Harold Thomas Hyman, op. cit., p. 1465). Acum trei mii de ani, Tatăl nostru Ceresc a căutat să ne salveze de la un astfel de sfârșit : „*Fiule ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la învățătura mea, ca să fii cu chibzuință și să ai cunoștință*”.

Căci buzele femeii străine strecoară miere și cerul gurii sale este mai lunecos decât untdelemnul ; dar la urmă este amară ca pelinul, ascuțită ca o sabie cu două tășuri”. (Proverbe 5 : 1 - 4). (Va continua în numărul viitor).

Proverbe armenesti despre efemeritate

• În ploaia de vară și în soarele de iarnă, să nu te-ncrezi. • Para coaptă vara nu vede toamna. • Ce aduce vântul, vântul spulberă. • Apa aduce, apa duce. • Scăparea vulpii e până la tăbăcărie. • Nu ține patruzeci de ani un „ah !” • Orice lucru bun e scurt. Dragostea e scurtă, viața înfloritoare e scurtă, tinerețea e scurtă. Orice lucru bun are aripi, zboară. Avetik Isahachian • Așezat pe tronuri, nevăzut atom, / Este lucrul cel mai liber – praful. / Măturându-l în zadar, mâna de om / Singură își scrie epitaful. Edvard Kolangian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”